

мата си за нѣща, които не знаете да ли сж осжществими, които не можете сами да прокарате и за които не казвате, кога ще бждатъ реализирани. Демократическата пѣкъ партия мисли, че нѣма защо програмно да се занимава съ имажинерни величини. Достатѣчно е за сега, ако армията се постави на демократически начала върху равенството на гражданитѣ, безъ привилегии и безъ потенцирано военно съсловие. За подържането на войската тя иска да се харчи само онова, което изискватъ нуждитѣ ѝ.

Че цѣрѣтъ за днешната политическа криза не може да си дири въ даванетоъ права на женитѣ, струва ми се, да нѣма кой да се съмнява. Подобно искане днесъ за днесъ би могло да служи само за етикетъ на политическия мечтателъ.

Най-сетнѣ, ако е въпросътъ по принципъ да се отрича властѣта, то такава може да е тактиката на една неуправляеща „партия“. Съ негативни принципи най-малко се върши сжщинска политика, най-малко се допринася на нуждитѣ въ настоящето. Който иска да играе ролята на простъ наблюдателъ съ единственото желание само да критикува, безъ да иска да подаде лептата си за подобрението на печалното настояще, той избѣгва отговорността и по тоя начинъ губи правото си и да обвинява.

Политическитѣ програми сж, които изразяватъ тенденциитѣ и насочватъ дѣйността на партията. Толкова по-голѣма е стойността на програмата, колкото по-правилно сж съчетани цѣлитѣ съ срѣдствата. Защо „истинската“ демократическа партия